

LARS HEDEBO OLSEN

Journalist

LÆS ARTIKLEN SENERE

DANSK GOBELINKUNST

Designmuseum Danmark afholdt i 1998 udstillingen Dansk Gobelinkunst. 30 billedvævere deltog, og udstillingen førte til en fornyet interesse for danske vægtæpper.

Siden 1998 er der hvert fjerde år blevet arrangeret en gruppeudstilling med titlen Dansk Gobelinkunst. 22 vævere har bidraget til jubilæumsudstillingen, som i 2019 kan ses på Vendsyssel Kunstmuseum.

DANSK GOBELINKUNST. 20 ÅRS JUBILÆUMSUDSTILLING.

Rundetårn. København K. Til 30. sep.

Der er langt mellem overraskelserne på jubilæumsudstillingen for Dansk Gobelinkunst

Håndværket er i top på jubilæumsudstillingen for Dansk Gobelinkunst, hvor 22 dygtige vævere udstiller i Rundetårn. Især tre af dem giver udstillingen bid.

P FOR ABONNENTER

En udstilling med vægtæpper behøver ikke trække tæppet væk under en. Men man må gerne få en fornemmelse af, at noget er på spil. At gobelinvæverne vil fortælle os noget, og at de har valgt at bruge billedtæppet som deres medie, fordi de mener, at det kan noget ganske særligt. Den fornemmelse får man ikke på udstillingen Dansk Gobelinkunst i Rundetårn, hvor 22 vævere markerer, at det i år er 20 år siden, de udstillede sammen for første gang – dengang på Designmuseum Danmark og Køge Skitsesamling.

Håndværket kan jeg ikke sætte en finger på, og gobelinerne er smukke. Men jeg bliver ikke rigtig rørt. Måske fordi håndværket netop er så perfekt – måske fordi det er lidt uklart, hvad vægtæpperne vil mig ud over at være elegante tableauer.

→ **Læs også:** Mindre gallerier bliver presset af de store og økonomisk stærke kunstmesser **P**

Heldigvis skiller tre gobeliner sig så meget ud, at de i sig selv kræver, at man besøger udstillingen, hvis man vil følge med i udviklingen inden for danske gobeliner. Tre gobeliner, der flytter vægtæpperne et nyt sted hen, og som man ikke kunne have forudset ville hænge der i det store smukke rum, hvor man kan kigge ud over Københavns tage.

Den første er skabt af Ane Henriksen. 'Urban Growth' kalder hun sit værk, der består af forladte vanter, som hun har fundet langs cykelstierne i København sidste vinter. Ligesom træerne smider deres løv, smider vi byboere også en del af vores vinterdragt, og som en lille flittig pedel har Ane Henriksen gået rundt i gaderne og samlet vores vanter op.

Efterfølgende har hun viklet dem ind i lange tråde og hængt dem op som små knudrede bylter, hvor der stikker en finger ud hist og her.

»Hov, er det ikke mine vanter?«, når jeg lige at tænke, da jeg kommer hen til Ane Henriksens værk. Men idet jeg løfter blikket, går det op for mig, at det kan det umuligt være – eller det kan jeg ikke fastslå, for de ligner faktisk hinanden forbavsende meget, de vanter. Sorte, mørkeblå og grå. Heldigvis har Ane Henriksen også fundet nogle turkisfarvede og lyserøde, der skaber små eksplosioner midt i det dunkle. Ane Henriksen har tidligere skabt værker af brugte herreskjorter, og hendes brug af hverdagsobjekter resulterer i billedtæpper, der er alt andet end forudsigelige. Der er luft og energi i Ane Henriksens 'Urban Growth', og der er først og fremmest et stort element af overraskelse i hendes værk.

Vidunderlig krimskrams

Den næste gobelin, som man bare må opleve, er Anne Bjørns 'Combines'. Hun har skabt et værk af papir, akryl og hørlærred, som svæver i lag fra gulv til loft. Vævning er jo en sammenkædning af materialer, der lægger sig oven på hinanden og snor sig ind og ud imellem hinanden. Det forstår man ikke altid, når man ser en gobelin, men i Anne Bjørns værk bliver det ikke kun tydeligt, det bliver også så fint, at man får lyst til at sidde og kigge på det en hel dag.

→ **Læs også: Gode råd fra kunstredaktøren: Sådan køber du god kunst**

Samme følelse får jeg med den tredje gobelin. 'Jordspor - Høsten' kalder Anne Marie Egemose sin gobelin, der er blot 80 cm høj, men hele 375 cm lang. Et høstlandskab i lyse toner med en mørk himmel som baggrund glider over hendes tæppe, der ligner en vestsjællandsk skråning.

Der er ingen rette linjer, og det fremstår lidt krimskramset, men netop derfor er det så vidunderligt. Man skulle tro, det var malet med olie, men tæt på fornemmer man den hør og det bomuld, som Anne Marie Egemose nærmest har fået til at smelte sammen. Kunsthåndværkere elsker ordet 'taktile' og Anne Marie Egemoses landskab er noget af det mest taktile, jeg har set længe. Det oser langt væk af natur og har noget utæmmet over sig, hvorfor det også hænger helt perfekt til højre i den store sal som en form for introduktion til udstillingen.

Jubilæumsudstillingen for Dansk Gobelinkunst i Rundetårn skal ses, hvis man vil have et sikkert bud på, hvad 22 dygtige vævere formår. Heldigvis er Ane Henriksen, Anne Bjørn og Anne Marie Egemose med i det selskab, for det er takket være deres bidrag, at udstillingen for alvor får bid.

